

"Πλησιάζοντας τα Τρίκαλα, ... η θέα μεταφέρεται από το κατεστραμμένο και ξαναχτισμένο κάστρο, απ' όλους τους κατακτητές που ερήμωσαν τη Θεσσαλία, ως το συγκρότημα των δένδρων που περιτρυγιάζουν δέκα εκκλησίες, επτά τζαμιά και μιά συναγωγή χτισμένη στο βάθος της εθραϊκής συνοικίας. Αλλά μόλις μπούμε μέσα στην πόλη, που ακουμπάει στη νότια πλαγιά του λόφου, η θέα αλλάζει. Κι είναι το παζάρι της σκεπασμένο με κληματαριές, που δίνουν μια σωτήρια δροσιά, κάτω απ' έναν καυτό ουρανό, αυτό που αποτελεί το χαρακτηριστικό της και που την διαφοροποιεί από τα άλλα μέρη της Τουρκίας, που κατά τα άλλα η ομοιότητά της είναι παντού η ίδια στην ακαθαρσία και στη σύγχιση των χτισμάτων."³

"Καμμιά πόλη δεν μπορούσε να ήταν καλύτερα διαλεγμένη, για ν' αποτελέσει (ως το 1770) την πρωτεύουσα της Θεσσαλίας και την μητρόπολη της διοίκησης της κάτω Αλβανίας. Γιατί πριν τον σφετερισμό του Αλή Πασά, η περιοχή των Ιωαννίνων υπάγονταν στον Βεζύρη των Τρικάλων. Έτσι ο σατράπης ή ο ανώτατος άρχοντας της Ελλάδας βρισκόταν σε 25 λεύγες (III χλμ.) απόσταση από τα Γιάννενα, των οποίων επέβλεπε τις διόδους, σε 13 λεύγες (58 χλμ) απόσταση από τη Λάρισα, που ήταν τότε πόλη κατοικημένη από έναν στασιαστικό πληθυσμό γενιτσάρων, εχθρών της εξουσίας και σε 12 λεύγες (53 χλμ.) απόσταση από τα Φάρσαλα, όπου οι Έλληνες άρχοντες της περιφέρειας συνεδρίαζαν κάθε χρόνο για την κατανομή των φόρων και του απολογισμού των χρεών τους. Έτσι ήταν η οργάνωση αυτής της περιοχής της Ρούμελης, πριν σαράντα χρόνια και μιας πόλης της οποίας σήμερα αναγνωρίζουμε ελάχιστα τη φυσιογνωμία."⁴

Αποσπάσματα από το βιβλίο του
F.C.H.L. POUQUEVILLE, "VOYAGE
DE LA GRECE"

1) Τ. III, σ. 83, 2) Τ. I, σ. 171, 3) Τ. III, σ. 359, 4) Τ. III, σ. 31.